

**SAMUEL
PAUČO
MASKY**

M 21., 2023, 35 x 28 x 32 cm – mixed media

SAMUĽ PAUČČO MASKY

Samuel Paučo: Masky

Masky mohou odkazovat k lidovým tradicím, primitivním národům a rituálům, kulturnímu dědictví, nést skryté významy spojené s mocí, identitou či záměnou rolí a přetvářkou, stát se formálním symbolem nebo nástrojem ke hře jako v případě masek divadelních či karnevalových. V mnoha podobách a s odlišnými významy a funkcemi se maska objevuje v řadě souvislostí napříč obdobími i kulturním prostředím. Masky představují tradičně také objekty umělecké inspirace.

M 24., 2024., 65 x 50 cm – mixed media on canvas

6

M 3., 2023, 205 x 250 cm – mixed media on canvas

Pro Samuela Paučo však představuje fenomén masek pouze počáteční moment uměleckého zaujetí.

Přestože masky objevující se v jeho novém malířském cyklu mohou evokovat masky skutečné, je zjevné, že téma zpracovává volně a předmět masky se stává zdrojem pro rozvíjení výtvarné fantazie. Peří na čelence masky neodkazuje ani tak ke konkrétní etnické masce, která mohla být jejím předobrazem, jako spíše k nepřímé inspiraci pro vyobrazení masky, jejíž výslednou podobu následně přetváří formou určité koláže. Přitom však pro autora evidentně není podstatná doba vzniku ani využití původní reálné masky, z jaké části světa pochází či jakému etniku sloužila.

Od tradičních benátských masek v malbě Pietra Longhi, přes tajemné maskary Francisca Goyí po expresivní masky Emila Nolde či autoportréty v masce Francesca Clemente. S přímými významovými obsahy se setkáváme u kubistických umělců, například Pablo Picasso, Georges Braque a další tvůrci sbírali africké etnické masky s vášnivým zájmem o kmenové umění černého kontinentu. Ikonografie se objevovala v jejich tvorbě a lze mnohdy přesně určit masky jednotlivých kmenů.

Autorovo hledání výsledných podob masek přitom započalo u klasických benátských karnevalových škrabošek a pokračuje k maskám spojeným s tradicí a rituály primitivních národů. Masky však fascinují autora především škálou výrazových prostředků tohoto kulturně společenského a výtvarného fenoménu v jeho autentických i pozdějších ztvárněních.

Přestože autor zvolil pro rozvíjení námětu mnohdy masky výrazné a neobvyklé, je výběr nakonec výsledkem spíše intuitivně vedené volby než hlubší rešerše a studia samotných předloh. Tím spíše se však stávají nakonec jistým alter ego a jejich vyobrazení spolu se způsobem využití námětu vzbuzuje nejružnější překvapivé asociace. Stejně jako lidská tvář, představuje maska výrazný ústřední motiv obrazu a současně jde o téma spojené s řadou významů. Nejde však o konkrétní typy masek jako spíše o podobu jakési univerzální masky, k níž autora zaujetí tématem dovedlo.

K tématu přistoupil rovněž s vědomím paralel v díle bezpočtu jiných autorů, od zmíněného Pabla Picassa, přes Edvarda Muncha, Jamese Ensora, Ernsta Ludwiga Kirchnera, po Davida Schnabla, Jeana-Michela Basquita či Jörga Immendorffa, v jejichž tvorbě se s tématem setkáváme častokrát také v přeneseném významu i smyslu.

10

M 36., 2024, 60 x 50 cm – mixed media on canvas

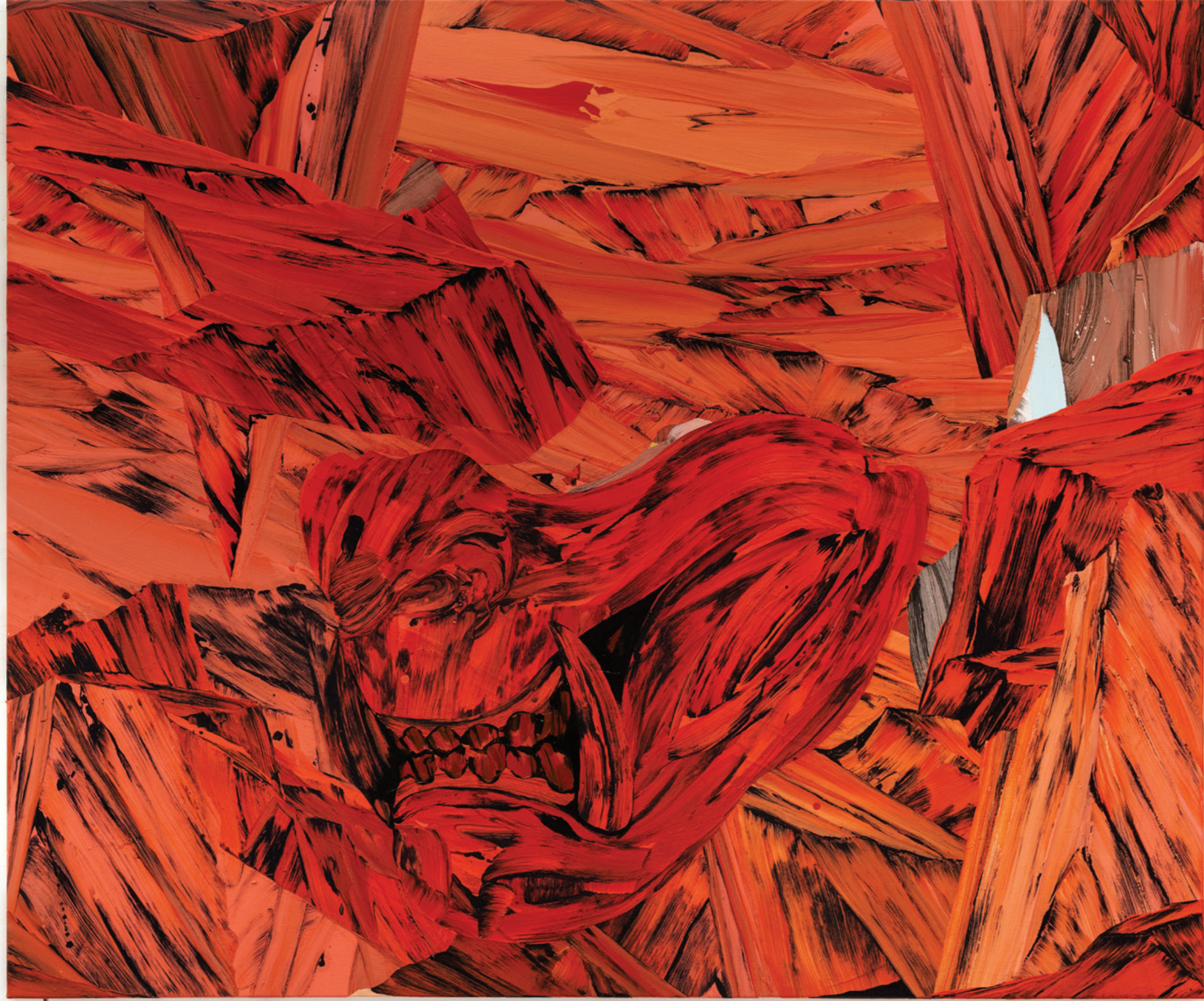
13

Důležité bylo pro autora zejména vyzařování masky: „Musela mnou emočně pohnout a vyvolat podobnou reakci jako třeba horský masiv.“

Také novým cyklem Masek tak navazuje Samuel Paučo na systematický zájem o krajinné motivy, které od počátku své dráhy prozkoumává originálním a inovativním způsobem. Reálné prvky krajiny se ovšem v obrazech staly spíše abstraktními strukturami. I masky se nyní objevují v určitých imaginárních krajinách mnohdy již jen vzdáleně připomínajících horské masivy či srázy cyklu Potopa. Série Masek je jedním z dalších souborů, které v jednotlivých cyklech postupně vznikají, a nelze ji vnímat izolovaně bez návazností na ty předchozí. Každý cyklus se odehrává na podkladě těch předešlých a i Masky mohou být opět dalšími „krajinami“, byť centrálním motivem již není opuštěná stavba ze dřeva či ženský akt. A místo prázdných srubů v postapokalyptické krajině se nyní objevují masky. I vzhled masek samotných odkazuje po formální stránce k zájmu autora o strukturu a utváření materie hmoty v obraze podobně, jako tomu bylo v případě dřívějších krajin s rozpadajícími se dřevěnými chatrčemi. Zachován zůstává i samotný prvek materiálu dřeva tvořený lineárními tahy štětce na povrchu masek.

M 16., 2023, 175 x 210 cm – mixed media on canvas

Zdroje z oblasti výtvarného umění, filmu či literatury měl autor v paměti spíše jako záblesky při vzpomínce na některé nadčasové filmové scény či hudební klipy. Námět masky využívá velmi volně a s řadou vlastních asociací. V jeho obrazech levitují masky na první pohled bez zdánlivé souvislosti v přízračných krajinách, které však mohou být stejně tak přírodní scenérií jako umělou tapetou či divadelní kulisou. Svým dramatickým vyzněním připomínají nehostinné pláně, nekonečné vesmírné krajiny bez známek života či neexistující světy z neklidných snů. Ale také zpřítomňují memento ničivé a nezvladatelné síly přírodních živlů v kontrastu s pomíjivostí a nestálostí lidské civilizace. A navzdory autorem deklarovanému důrazu na konečné formální a estetické vyznění díla, téma nakonec nabývá existenciálních rozměrů. Tyto přesahy spolu s těmi dotýkajícími se také úvah environmentálních činí Paučovo dílo navýsost aktuálním v době umělé inteligence a moderních informačních technologií.

16

M 27., 2024, 65 x 50 cm – mixed media on canvas

from the exhibition A Love Supreme, galerie Pitevna, Brno, 2023

Krajiny připomínající takřka arteficiální scénografii se tak stávají něčím, co lze označit za Paučovu virtuální realitu. A umělec se stává pomyslným demiurgem tohoto nepříliš idylicky působícího světa, který se otevírá vnímavému divákovi. Fascinace prostorem a konstruování dynamických plánů v obraze pak přináší nečekaná vizuální rozuzlení. Autor se přitom stále pohybuje na hranici abstrakce a konkrétního zobrazivého vyjádření. Nechává diváka na pochybách, jde-li o zachycení fragmentů předmětného světa a kde abstraktní malba nabývá v očích pozorovatele podob reálné skutečnosti. Gestické tahy štětce nakonec tak jako tak vytvoří téměř dokonalou iluzi.

Snaha dekódovat Paučovo dílo nabývá ambivalentních významů a jakýkoliv návod na čtení autorova díla se může zdát zbytečný. Přibližuje však kontinuita s tradičním pojetím malířského média. Zvláštní pocit určitého znejistění vyvolává i redukováná barevná paleta nepřírodných tónů oranžové a červené, které mají navodit prostředí jiné extraterestriální dimenze, zcela odlišné od toho pozemského s převažujícími zelenomodrými odstíny. Autorova paleta byla v minulosti širší, ale k užití monochromní škály, především hnědé, černé a bílé barvy, vždy inklinoval. Navzdory odmítavému postoji k vlastním výkladům svého díla a jeho interpretaci, je nakonec zřejmé, že také s významovým kontextem autor pracuje a napětí v obraze je nakonec jedním ze záměrů autora, s nímž vědomě zachází.

Nekompromisní přímočarost ostrých předělů a nezvyklých námětů kontrastuje se sladkým příslibem tónů růžové a červené barvy v kombinaci se zářivě modrou oblohou. Pod fasádou energické malby prosakují divoké a nevladatelné spodní proudy. I cyklem Masek prostupuje ona příznačně znepokojivá atmosféra, která mnohdy irituje a odrazuje, ale současně patří mezi nejsilnější stránky Paučova díla.

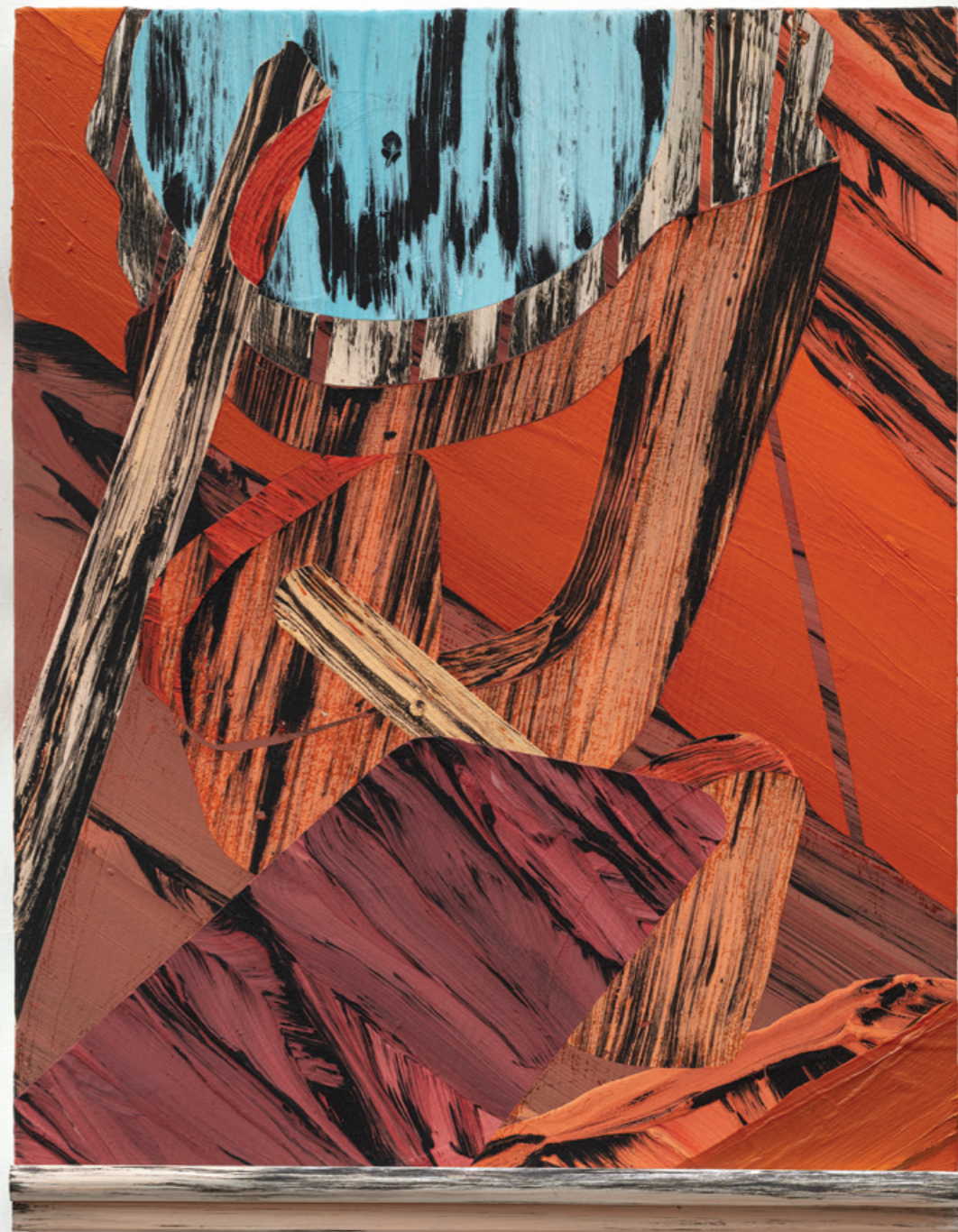
Ve skutečnosti pro autora nebyly konkrétní typy masek ani kontext natolik důležité jako jejich silný vizuální dojem.

Vzniká tak dílo, kde je na počátku dána rámcová představa autora, jde-li o námět a způsob jeho zpracování, východiskem mnohdy živelné práce s barvou je však malířské gesto samotné, následně revidované konceptuálně vedeným způsobem uvažování. V průběhu procesu tvorby autor vstupuje do obrazu spontánně a nechává až organickým způsobem působit náhodu, jejíž výsledky opět opakovaně koriguje, aby se následně vracel k další improvizaci. Ve výsledku však pro něj není natolik důležité téma a obsahová rovina, jako celkové formální vyznění obrazu. Autor tak s jistou sofistikovaností nakonec výsledek práce zpochybňuje a popírá, aby prostřednictvím do značné míry diverzního přístupu dosáhl napětí, které vzrušuje nejen jej, ale i diváka.

Primární zájem autora je směřován k procesu malby samotné, k práci s barevnou hmotou při vytváření struktury, která dává vzniknout abstrahovaným motivům. To, co malíř postupně rozvíjí v zásadě od počátku jeho umělecké dráhy, se nakonec stává vlastním malířským programem. Takový způsob práce, který zahrnuje také hru a překvapení, jej naplňuje a přináší mu uspokojení. Je pro něj vlastně symbolickým vyjádřením tvůrčí svobody.

22

M 26., 2024, 65 x 50 cm – mixed media on canvas

M 5., 2023, 205 x 250 cm – mixed media on canvas

M 11., 2023, 55 x 45 cm – mixed media on canvas

Samuel Paučo zůstává oním „bytostným malířem“, jak bývá také označován. Stejně tak neztratilo na své aktuálnosti jiné výstižné hodnocení z textu Kaliopi Chamonikola z roku 2018 (vydala AVU v Praze): „Paučova malířská práce má, i přes jeho mládí, pozoruhodnou dynamiku, v níž zkoumá dialektiku malby nejen jako specifického média, vyjadřovacího prostředku, ale také aktuální způsoby jeho vnímání. Její přitažlivost pro současného diváka tkví mimo jiné v tom, že autorovi nejde ani tak o uspokojivé řešení (či vyřešení) vizuálních konfliktů, ale o jejich otevírání, střetávání, o snahu ponechat jejich vizuální energii živou a viditelnou.“

Námět se proměnil a cyklus představuje jinou polohu pro autora charakteristického výtvarného vyjádření, nový soubor maleb však rozvíjí tvůrčí potenciál dřívější tvorby.

Také tvorba v malířských cyklech je pro autora typická a umožňuje mu opakovat a variovat, dokud téma tyto možnosti přináší. Tento způsob práce mnohdy znamená řadu odboček a slepých cest i nečekaných vyústění, na druhou stranu pracovní metoda autora vychází z procesu, v němž se náhodné chyby stávají jeho součástí. Autor se jim nebrání a využívá je v tvorbě jako součást své pracovní metody, díky které reviduje a posouvá původní. Jazz still works.

Právě neustálá potřeba přehodnocovat a zkoumat hranice prostoru a svých vizí se promítá v metodické a promyšlené práci v cyklech umožňujících nejen důkladně probádat témata, která autora podněcují, ale také relativizovat a neuzavírat se novým pohledům.

28

M 12., 2023, 50 x 45 cm – mixed media on canvas

from the exhibition STRABAG Artaward International 2021, Vienna

M 6., 2023, 250 x 205 cm – mixed media on canvas

Přestože divák bude vnímat hlavní motiv ve vazbě na okolní prostředí, které jej obklopuje, mnohdy se naopak zdá, jako by se ústřední prvek, obraz v obraze, mohl osamostatnit a stát nezávislým. Z obrazu vystoupit.

Paučova imaginace však skutečně vstupuje do okolního prostoru, ať již v podobě obrazů, které nechává expandovat z dvourozměrné dimenze uplatněním metod vrstvení či asambláže nebo přímo v tvorbě objektů.

Od vrstvení obrazových rámců a prostého opření jednotlivých pláten o sebe do tvaru písmene V či znaku řecké abecedy lambda, až po samostatné trojrozměrné objekty, které vycházejí z média závěsného obrazu. Respektují postupy specifické pro tradiční malířskou disciplínu, jsou však posunem do prostoru přehodnocovány a nově prozkoumávány. Zaujímají nové místo a je možné se na ně dívat odjinud.

34

Zde se projevuje smysl pro experiment, záliba v práci s materiálem i prvek hravosti a nadsázky. Objekty mohou vznikat takřka bezprostředně na základě řady impulsů, nikdy však nejsou zcela autonomní. Často je využit malířský materiál či se jinak obrací k tvorbě malířské, s níž jsou v živém dialogu a kterou originálním způsobem zrcadlí. Jsou výsledkem jiné reminiscence nebo naopak předjímají to, co se bude odehrávat v obraze. Tento druh komunikace s nástěnnou malbou je integrální součástí Paučova výtvarného projevu a slouží mu rovněž při přípravě velkých formátů jako možné východisko, jak uchopit některý z výtvarných problémů či najít adekvátní kompoziční řešení.

Zkušenost s trojrozměrným se promítá v obraze také do způsobu horizontálně kladených vrstev jednotlivých plánů, jejichž prolínající se vrstvy vytváří hloubku a perspektivní kompozici. Pravidla výstavby obrazu však autor překračuje a výsledné vyznění velkoformátových maleb umocňuje také poměr užitého měřítka. Také v případě menších formátů se však autorovi daří dosáhnout dojmu monumentality.

Blízké i vzdálené tvoří imaginární fiktivní prostor, do něhož lze vstoupit a pohybovat se v něm, vystoupat ke strmým vrcholům nebo se v něm propadat kamsi dolů strmými srázy. Krajiny vzbuzují závrať a zemský povrch se rozpadá v tříštící se úlomky, neviditelná centrifuga se roztáčí nebo se myšlenkami ztrácíme v podivném bezčasí sopečné krajiny. Prostor pro fantazii může být nekonečný.

M 32., 2024, 250 x 205 cm – mixed media on canvas

M 23., 2024, 250 x 200 cm – mixed media on canvas

37

Pojetí prostoru je zásadním momentem v Paučově tvorbě.

Ať již se jedná o jednotlivé geometrizované plochy vzájemně se prolínajících světů „Before and Behind the Curtain“ a perspektivní řešení obrazu, vyznění abstrahovaných krajín mimo čas a prostor nebo vystoupení z média obrazu k prostorovému objektu. Obraz se stává objektem, instalace se mění v architekturu. K jednotlivým uměleckým dílům přistupuje umělec opět nově a originálně, když se samostatné kusy stávají součástí větších celků, které samy o sobě představují umělecký artefakt, dílo svého druhu.

Umělec tak představuje svůj náhled na vnímání problému střetu původního a nového, bez ztráty kontinuity a s odkazem na zachování tradice. Pro autora je malba východiskem pro posun ve vnímání současného umění a ve své tvorbě se vlastně autentickým způsobem vyslovuje k úloze malířství jako takového.

38

V cyklu Masek pak autor postupně v období od roku 2022 navázal na předchozí sérii využívající dělení prostoru v obraze mřížkou vzniklou překrýváním jednotlivých barevných ploch a přelepováním pomocí lepicí pásky. Výběr pláten s převážně figurativními motivy v barevných plochách mřížky byl pak prezentován v závěru roku 2022 jako jednotný celek výstavou Love Supreme v brněnské Galerii Pitevna, výstavním prostorem Masarykovy univerzity.

Také způsob práce s vlepováním pásky na povrch plátna umožňující vytvořit ostré předěly mezi jednotlivými částmi obrazu a současně následně po jejím odkrytí ponechat vrstvami prosvítat spodní vrstvy kontrastně barevných polí, je jedním z charakteristických znaků Paučovy tvorby.

Výsledná podoba mřížky se tak díky své často do určité míry nevyzpytatelné i překvapivé barevnosti stává jednak působivým estetickým momentem, jednak spolu s vrstvením barevných nánosů evokuje hlubší psychologické významy. Přestože autor využívá nástroje mřížky s předchozí racionální úvahou, ani zde nejde o předem přesně promyšlený postup. Prvky, které se náhle po odhalení v obraze tak trochu nelogicky a nepředvídatelně objeví, nejen následně probouzí zvědavost diváka, ale překvapují samotného umělce, který přistupuje k tvorbě v relaci neustálého střídání principu náhody a kontroly. Mnohdy impulsivně a netrpělivě s opětovným vcházením do obrazu i opouštěním jejich původní podoby a definitivní transformací ve zcela odlišnou. K výslednému tvaru sice vedou další zásahy, ale téměř magický moment onoho malířského kouzla po odstranění lepicích pásek se vždy stává podstatným výchozím bodem pro finální výtvarné řešení.

M 17., 2024, 250 x 200 cm – mixed media on canvas

M 37., 2024, 175 x 210 cm – mixed media on canvas

Masky pak navazují i významově na sérii pláten rytmizovaných rastrem mřížky. Již cyklus Love Supreme implikoval momenty hry, skrývání a objevování toho, co se nachází v prostoru za mřížkou, co není na první pohled zjevné. Mřížka se tak stává sítí částečně odhalující podobu masek i lidské tváře nebo těla. Ženská tvář ukrytá za pletivem mřížky nebo se škraboškou na očích či hrozivá maska, ústředním se staly v obraze figurativní motivy prezentované podobně jako dříve prvky monumentální architektury.

Autor vyzdvihuje formální stránku a estetické kvality, to však neznamená, že by dílo Samuela Paučo nepředstavovalo bohatý prostor pro sémantický výklad a interpretaci. Ačkoliv vyprávění příběhů není prvořadé, neklidná obraznost a emoční náboj rozhodně podněcuje představivost. V jednotlivých cyklech můžeme pomyslnou narativní linku vnímat i optikou určité dramaturgie, procházet snímek po snímku od jednoho díla k druhému. Nesnesitelná tíže lehkých břemen v paralelním vesmíru.

42

M 9., 2023, 210 x 175 cm – mixed media on canvas

Open Studios Brno, 2024

Téma masek je přitom tématem významově mnohvrstevnatým – od masek evokujících rituál nebo projev dominance k maskám sloužících k utajení či vzbuzujících strach až po masky skutečné, které střídáme jako jednotlivé role ve svých životech.

Maska, ženský obličej či autoportrét umělce nebo jen tvar připomínající monumentálně provedené písmeno M. Žena se stává maskou, maska má obličej ženy. Jako by zamřížovaná tvář byla sama jen povrchní maskou a teprve antropomorfní masky neodbytně připomínaly skutečné podoby naší pravé podstaty. Jejich otevřená ústa se možná smějí v nějaké dětské frašce nebo jde o děsivý výsměch ve smrtelně vážné komedii života. Také autoportréty autora lze vnímat jako sondu do psychologie aktérů dramatické hry o maskách. Vidíme nabubřelé ego ignorující svým pohledem okolní realitu nebo zranitelnou tvář zahleděnou do svého nitra?

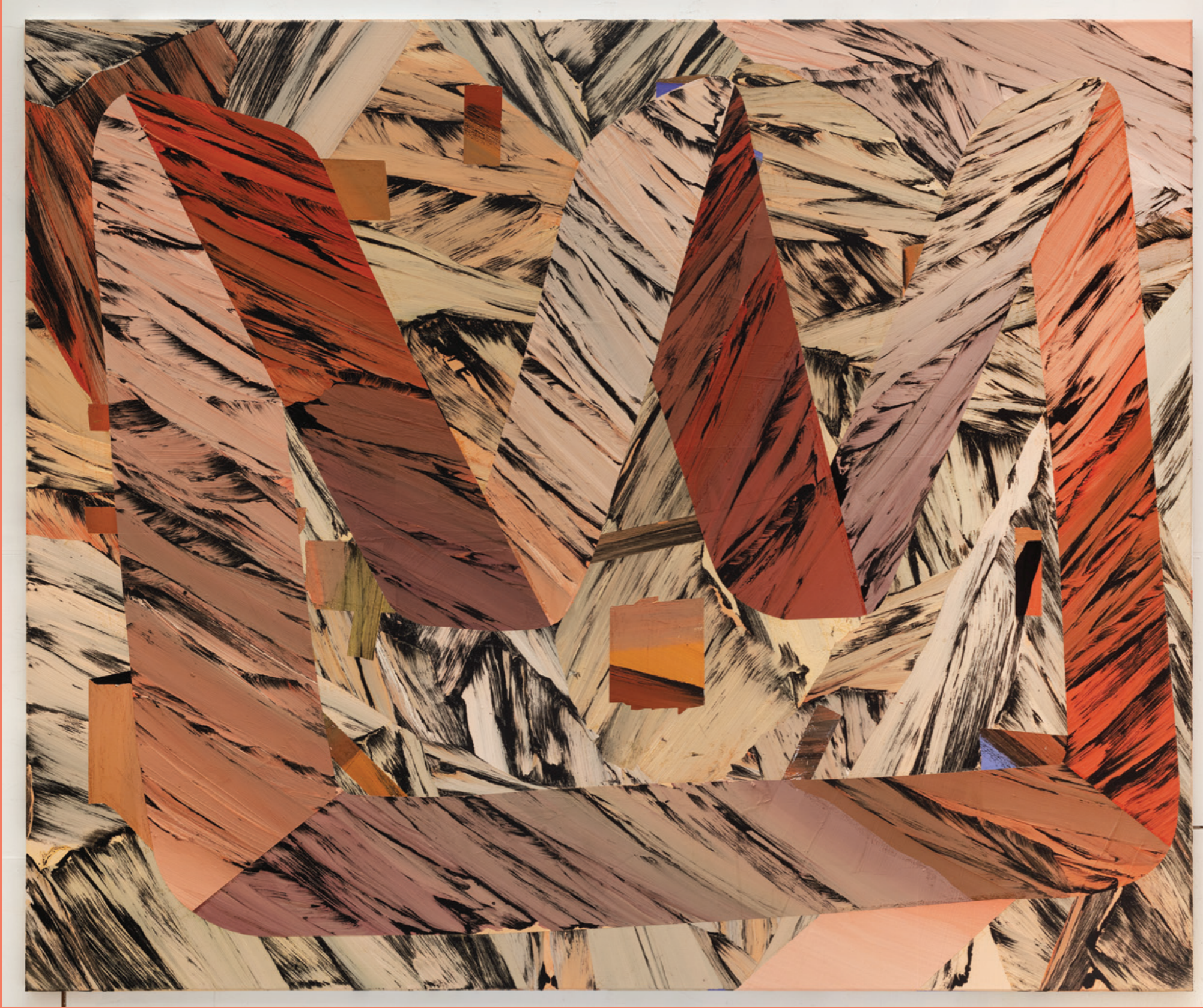

M 7., 2023, 205 x 250 cm – mixed media on canvas

F 189., 2023, 175 x 210 cm – mixed media on canvas

M 13., 2023, 78 x 48 cm – mixed media on canvas

53

Obrazy s motivem masek však mohou být také odpovědí autora na všudypřítomnou přetvářku a faleš, povrchnost současné společnosti či světa sociálních sítí. Masky, které si nasazujeme i před sebou samými a ani se tím neskrýváme. A mnohdy se tím vlastně bavíme.

Cyklus masek se tak stává do značné míry ironickou výpovědí autora, který vlastním a jedinečným způsobem reflektuje témata, která jej oslovují a zneklidňují. Divák může mít pochybnosti, v jakém prostoru se ocitá a co je myšleno vážně.

Bezbrehost imaginace – ve své podstatě nakonec ta největší svoboda.

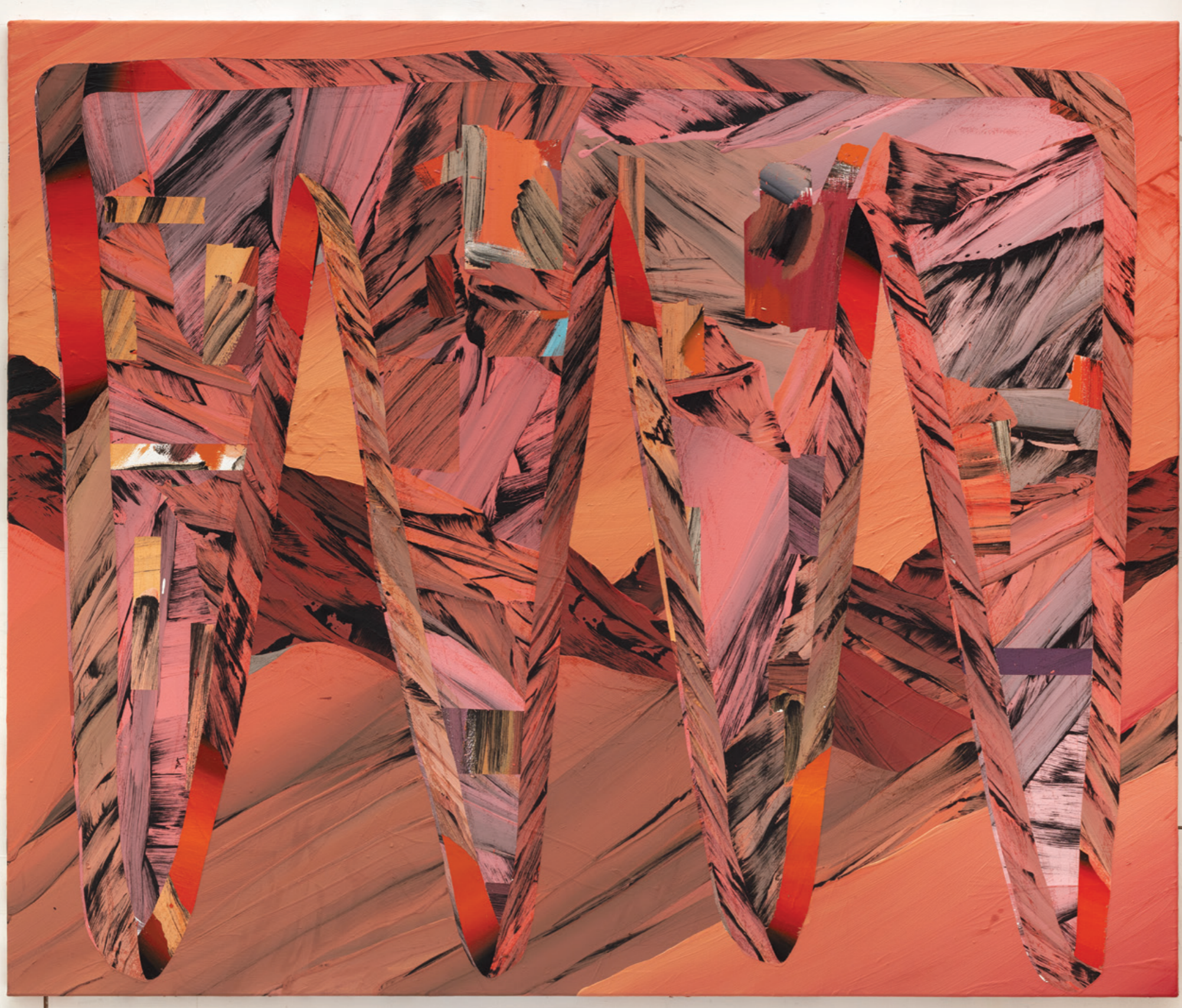
Soňa Novotná

F 190., 2023, 175 x 210 cm – mixed media on canvas

M 33., 2024, 175 x 210 cm – mixed media on canvas

M 15., 2023, 78 x 48 cm – mixed media on canvas

M 14., 2023, 78 x 48 cm – mixed media on canvas

60

M 8., 2023, 130 x 175 cm – mixed media on canvas

PP 66., 2024, 50 x 50 cm – mixed media on canvas

PP 65., 2024, 50 x 50 cm – mixed media on canvas

M 19., 2023, 130 x 175 cm – mixed media on canvas

M 1., 2023, 210 x 175 cm – mixed media on canvas

70

M 2., 2023, 130 x 175 cm – mixed media on canvas

M 28., 2024, 33 x 30 x 30 cm – mixed media

Samuel Paučo: Masks

Masks can be seen in folk traditions, primitive nations and rituals as well as cultural heritage, they can carry hidden meanings associated with power, identity, roleplay or disguise, they can be formal symbols or tools for play as in the case of theatre or carnival masks. Masks appear in many forms and with different meanings and functions in many contexts across periods and cultural settings. Masks traditionally represent objects of artistic inspiration.

For Samuel Paučo, however, the mask phenomenon represents only the initial starting point of his artistic fascination.

Although the masks appearing in his new series of paintings may evoke thoughts of real masks, it is obvious that he treats the subject liberally, and the theme of the mask becomes a source for the development of his artistic imagination. The feathers on the headdress of the mask do not refer so much to a specific ethnic mask which could have been its predecessor, but rather to an indirect inspiration serving for the depiction of the mask, whose final form is reshaped in the image of a certain collage. For the artist, however, neither the time of creation nor the use of the original mask is important; nor what part of the world it comes from or to what ethnicity it belongs.

The artist's search for the resulting forms of masks began with classical Venetian carnival eye masks and continued with masks associated with the traditions and rituals of primitive nations. Masks fascinate the artist above all due to the range of expressive means related to them as to cultural, social and artistic phenomenon both in their authentic and later representations.

Although the artist has often chosen expressive and unusual masks to develop the theme, the choice is ultimately more the result of an intuitive decision rather than deeper research and study of the former templates themselves. However, masks eventually become a certain kind of alter ego, and their depiction, together with how the topic is used, evokes many sorts of surprising associations. Just like the human face, the mask represents both a distinctive central motif of the painting and at the same time a theme associated with a number of meanings. However, it is not so

much about specific types of masks, but rather about the form of a kind of universal mask, which was the artist's subject of interest.

He approached the subject matter with an awareness of parallels in the work of countless other artists, from Picasso, through Munch, Ensor, Kirchner, to Schnabel, Basquiat and Immendorff, in whose works we often encounter the mask topic in a transferred meaning.

For the artist, the emanation of the mask was important: "It must have moved me emotionally and provoked a similar reaction as, say, a mountain massif"

Also with his new Masks series, Samuel Paučo continues his systematic interest in landscape motifs, which he has explored in an original and innovative way since the beginning of his career. However, the real elements of the landscape have become rather abstract structures in the paintings. Masks, too, now appear in certain imaginary landscapes, often only distantly resembling mountain massifs and slopes of the previous Flood cycle.

The Masks series is one of several other sets that are gradually created in individual cycles and cannot be seen in isolation without reference to the previous ones. Each cycle builds on those before it, and the Masks can again be another "landscape", although the central motif is no longer an abandoned wooden building or a female nude. Instead of empty huts in a post-apocalyptic landscape, masks now appear. Even the appearance of the masks themselves formally refers to the structure and material substance of the painting, similar to the artist's earlier landscapes with decayed wooden huts. The painting has even preserved the very element of the wood material, manifested by the linear brushstrokes on the surface of the masks.

Sources from the field of art, film and literature obviously flashed in the artist's mind when recalling some timeless film scenes or music videos. He thus uses the theme of the mask freely and with many associations of his own. In his paintings, masks levitate seemingly without apparent connection in ghostly landscapes that can be just as much natural scenery as artificial wallpaper or a theatre scene. These landscapes remind us with their dramatic tone of inhospitable plains, endless cosmic landscapes without signs of life or non-existent worlds from restless dreams. However, they also present a memento of the destructive and uncontrollable power of the natural elements in contrast to the transience and instability of human civilization. And despite the artist placing the emphasis on the final formal and aesthetic appeal of his work, the theme ultimately takes the form of existential dimensions. These overlaps make Paučo's work highly relevant in an age of artificial intelligence and modern information technology.

Landscapes resembling almost artificial scenography thus become what can be described as Paučo's virtual reality. And the artist becomes an imaginary demiurge of this not very idyllic world, which opens up to the perceptive viewer. The fascination with space and the construction of dynamic plans in the painting then brings an unexpected visual solution. The artist still moves along the border between abstract and concrete depictions and leaves the viewer in doubt as to whether it is about to capture the fragments of the world in question and whether abstract painting takes on the image of reality in the eyes of the observer. In the end, the gestural brushstrokes create an almost perfect illusion anyway.

Any attempt to decode Paučo's work takes on ambivalent meanings and any guide to reading the artist's work may seem pointless. However, the continuity with the traditional concept of the painting medium brings us closer to understanding his visions. A strange feeling of uncertainty is also created by the reduced colour palette of unnatural tones of orange and red, which are meant to evoke an environment of another extra-terrestrial dimension, quite different from the earthly one with predominantly green-blue shades. The artist's palette has also been broader in the past, but he has always tended to favour a monochromatic

approach, especially preferring brown, black and white. Despite the artist's dismissive attitude towards the actual interpretations of his work, it is ultimately clear that he also works with the context of meaning, and the tension in the painting is, after all, one of his intentions, with which he consciously works.

The uncompromising straightforwardness of sharp lines and unusual topics contrasts with the sweetness of the pink and red tones in combination with the bright blue sky. Wild and uncontrollable undercurrents lurk beneath the facade of the energetic painting. This distinctly unsettling atmosphere also permeates the Masks series, often irritating and discouraging, but at the same time one of the strongest aspects of Paučo's work.

In fact, neither the specific types of masks nor the context were as important to the artist as their strong visual impression.

Thus a work is created where the artist's basic idea is given at the beginning, in terms of the subject and the way of its processing, but the starting point for the often spontaneous work with colours is the painting gesture itself, subsequently revised by a conceptually guided way of thinking. During the process of creation, the artist enters the painting spontaneously and allows chance to act in an organic way, the results of which he repeatedly corrects in order to return to further improvisation. In the end, however, the topic and content are not as important to him as the overall formal appearance of the painting. Thus, with certain sophistication, the artist ultimately questions and denies the outcome of the work in order to achieve, through a largely diversionary approach, a tension that excites not only him but also the viewer.

The artist's primary interest is directed towards the process of painting itself, working with coloured matter to create a structure that gives rise to abstracted motifs. What the artist has gradually developed basically from the beginning of his artistic career eventually became his own painting programme. This way of working, which also involves play and surprise, is fulfilling and satisfying for him. In fact, it is for him a symbolic expression of creative artistic freedom.

M 30., 2024, 45 x 35 x 30 cm – mixed media

from the exhibition (Ge)Schichten, STRABAG Kunstforum, Vienna, 2021

M 22., 2024, 175 x 210 cm – mixed media on canvas

Samuel Paučo remains "fundamentally a painter", as he is also called. Thus, Kaliopi Chamonikola's apt assessment in text from 2018 has not lost its relevance: 'Paučo's body of work, despite his youth, has a remarkable dynamic in which he explores the dialectic of painting not only as a specific medium and means of expression, but also as a means of its perception. Its attractiveness for a contemporary viewer is rooted in the fact that the artist is not seeking a satisfactory solving (or solution) of visual conflicts, but their opening, confrontation, and the effort to keep their visual energy alive and visible.'

The subject has changed and the new cycle represents a different position of the artist's characteristic artistic expression, however the new set of paintings develops the creative possibilities of his earlier work. Also, working in painting cycles is typical for the artist and allows him to repeat and vary the topic as long as it offers meaningful possibilities. This way of working often means many detours, also dead ends and unexpected outcomes, but on the other hand the artist's working method is based on a process in which random mistakes become part of it. The artist often does not oppose them but uses them in his work as part of his methodology, which revises and advances the original one. Jazz still works.

It is the constant need to reassess and explore the limits of space and visions that is reflected in methodical and thoughtful work in cycles that not only allow the artist to thoroughly explore the topics that stimulate him but also allow him to relativise and not close himself off to new perspectives.

Although the viewer will perceive the main motif in relation to the surrounding environment, it often seems as if the central element, the image in the painting, could stand alone and become independent. To stand out from the image.

Paučo's imagination, however, actually enters the surrounding space, whether in the form of images, allowing him to expand from two-dimensional space by applying methods of layering or assemblage, or directly by creation of objects. From the layering of image frames and the simple act of leaning individual canvases against each other in the shape of the letter V or the Greek alphabet lambda, to the separate three-dimensional objects that emerge from the medium of the hanging picture. They respect the practices specific to the traditional discipline of painting, but are re-evaluated and re-examined by moving into space. They occupy a new place and can be viewed from a different perspective.

A love of experimentation, a desire for working with materials and an element of playfulness and exaggeration are evident here. Objects can emerge almost immediately from a series of impulses, but they are never completely autonomous. Often they make use of painting material or otherwise turn to the painterly work with which they are in a lively dialogue and which they mirror in an original way. They are the result of reminiscence or, in contrast, anticipate what will take place in the painting. This kind of communication with mural painting is an integral part of Paučo's artistic expression and also serves him in the preparation of large formats as a possible starting point for grasping some artistic problems or finding an adequate compositional solution.

Experience with three-dimensional space is also reflected in the way the layers of individual plans are horizontally placed in the painting, whose intersecting layers create depth and perspective in the composition. However, the rules of painting construction are exceeded by the artist, and the resulting appearance of large-scale paintings is also enhanced by the ratio

of scale used. However, even in the case of smaller formats, the artist manages to achieve an impression of monumentality.

Near and far horizons form an imaginary fictional space that can be entered and explored, enabling climbing up steep peaks or plunging down sheer cliffs. The landscapes make you dizzy and the earth's surface crumbles into splintering fragments, an invisible centrifuge spins, or we lose ourselves in thought in the strange timelessness of the volcanic landscape. The space for imagination can be endless.

The concept of space is a basic element in the work of Samuel Paučo, whether it is both the individual geometrized surfaces of the intersecting worlds of "Before and Behind the Curtain" and the perspective solution of the painting, the image of abstracted landscapes beyond time and space, or the emergence from the media image to the spatial object. The image becomes an object, the installation turns into architecture. Again, the artist approaches the separate artworks in a new and original way, as the individual pieces become part of larger wholes that are themselves an artistic artefact, a work of their own kind. The artist thus presents his insight into the perception of the problem of the clash between the original and the new, without losing continuity and with reference to the preservation of tradition. For the artist, painting is the starting point for a shift in the perception of contemporary art and in his work actually speaks in an authentic way about the role of painting.

In the Masks series, the artist has gradually built on the basis of the previous series from 2022, using the division of space in the painting by a grid created by overlapping individual coloured areas and sticking them together with adhesive tape. A selection of canvases with mostly figurative motifs placed in the coloured areas of the grid was then presented as a unified whole at the end of 2022 during the exhibition Love Supreme at the Pitevna Gallery in Brno, the exhibition space of Masaryk University. Also the method of working by sticking tape on the surface of the canvas, which allows the creation of sharp divisions between the individual image of the picture and at the same time, after its uncovering, lets the lower layers of often contrastingly coloured fields shine through, and is one of the characteristic features of Paučo's work.

80

M Lamp, 2024, 50 x 30 x 35 cm, mixed media

M Lamp, 2024, 50 x 30 x 35 cm, mixed media

The resulting form of the grid, thanks to its often somewhat unpredictable and surprising colour scheme, becomes both an impressive aesthetic element and, together with the layering of colours, evokes deeper psychological meanings. Although the artist uses the tool of the grid with prior rational consideration, even here it is not a precisely premeditated procedure. The elements that suddenly appear in the painting in a somewhat illogical and unpredictable manner reveal not only the rise of the viewer's curiosity, but surprise the artist himself, who approaches the work while constantly alternating the principles of coincidence and control. Often impulsively and impatiently, with the re-entry into the image and the abandonment of their original form and their definitive transformation into a completely different one. Although further interventions lead to the final form of the work, the almost mystical moment of that painterly magic after the removal of the adhesive tape always becomes the essential starting point for the final artistic solution.

The masks are linked in their meaning to a series of canvases rhythmized by the grid. The Love Supreme series had already implied moments of play, of hiding and discovering, what is in the space behind the grid that is not obvious at first sight. The grid thus becomes a network partially revealing the form of masks, human faces or bodies. A woman's face hidden behind the net of the grid or with a scratch on her eyes or a threatening mask, figurative motifs presented in a similar way as the earlier elements of monumental architecture became central in the painting. The artist highlights the formal aspect and aesthetic qualities, but this does not mean that Samuel Paučo's work does not present a rich space for semantic interpretation. And while storytelling is not the main aim, the restless imagery and emotional dimension certainly sparks the imagination. In individual cycles we can also perceive the imaginary narrative line through the lens of a certain dramaturgy, moving frame by frame, from one work to another. The unbearable weight of light loads in a parallel universe.

The theme of masks is multi-layered, with many levels of meaning - from masks evoking ritual or expressing dominance to masks used for concealment or arousing fear to real masks that we alternate for individual roles in our lives. A mask, a woman's face or a self-portrait of the artist or just a shape resembling a monumental

letter M. The woman becomes a mask; the mask has the face of a woman. It is as if the barred face was itself a superficial mask, as if only the anthropomorphic masks insistently remind us of the real forms of our true nature. Their open mouths may be laughing in some childish slapstick comedy, or it may be a terrifying mockery in the deadly serious comedy of life. Also, the artist's self-portraits can be seen as probing into the psychology of the actors in a play about masks. Do we see a proud ego ignoring the surrounding reality or a vulnerable face looking inward?

However, paintings with the motif of masks can also be the artist's response to ubiquitous pretence and falsehood, the superficiality of contemporary society or the world of social networks. Masks that we put on even in front of ourselves, when we don't even hide it and often actually have fun with it. The cycle of masks thus becomes to a large extent an ironic statement of the artist who reflects in his own unique way the themes that address and disturb him. Viewers may be left in doubt as to what space they are in and what is meant seriously.

Boundless imagination - that is the greatest freedom after all.

Soňa Novotná

SAMUEL PAUČO

nar. 1986 Zvolen, Slovenská republika žije a pracuje v Brně, Česká republika

vzdělání:

2005–2011 Fakulta výtvarných umění VUT v Brně, ateliér prof. Mainera
2008 stáž v ateliéru Intermedia doc. Václava Stratila na FaVU v Brně
2012–2014 doktorandské studium, Fakulta výtvarných umění VUT v Brně (opuštěné)

akademické působení:

2006–2010 technický asistent na FaVU VUT v Brně (prof. Mainer)
2010–2012 odborný asistent na FaVU VUT v Brně (prof. Mainer, prof. Kvičala)
2012–2018 odborný asistent na AVU v Praze (prof. Mainer)

ocenění:

2021 Recognition Award / STRABAG Artaward international 2021 / AT
2019 Nominace na cenu Malba roku 2019 / Nadácia VUB / SK
2018 Mimořádná cena za nejlepší obraz roku 2018 / Nadácia VUB / SK
2015 Nominace na cenu ESSL Award / ČR
2011 Nominace na cenu NG333 / ČR
2009 Nominace na cenu ESSL Award / ČR

publikace:

Hlubina, Kaliopi Chamonikola – katalog k samostatné výstavě, Galerie moderního umění Roudnice nad Labem, 2023, Trhlíny, Martina Mrázová – katalog k samostatné výstavě ve White and Weiss Gallery, Bratislava, 2019
Samuel Paučo, Kaliopi Chamonikola – Nakladatelství AVU v Praze, 2018
Potopa, Markéta Žáčková – katalog k samostatné výstavě v Strom Art Gallery, Brno, 2016
Malba 4, Samuel Paučo, Martin Mainer – Nakladatelství AVU v Praze, 2015
Entropie od ruky, Pavel Kubesa – katalog k samostatné výstavě v The Chemistry Gallery, Praha, 2014
Snoop dog, Petr Hájek – katalog k samostatné výstavě v The Chemistry Gallery, Praha, 2012

samostatné výstavy (výběr):

2024 Paučo – galerie Etcetera, Praha
2024 Masky – Art Gallery Brno, Brno
2023 Hlubina – Galerie moderního umění Roudnice nad Labem
2023 Poslední zhasne – galerie ZaZa, Ostrava
2023 MLHAHMLA (s Jan Pražan) – galerie Tělocvična, Kuks
2023 A Love Supreme – galerie Pitevna, Brno
2021 Mainer Paučo – galerie Etcetera, Brno
2021 (Ge)schichten – STRABAG Kunstforum, Vídeň
2019 Trhlíny – White and Weiss Gallery, Bratislava
2018 Na konci sveta mierne doprava – Nová galerie, Praha
2018 ZNAK – galerie Artikle, Brno
2016 Samuel Paučo – Ambasáda Slovenské republiky, Londýn
2016 START Art Fair (solo projekt pro Nová galerie) – Saatchi Gallery, Londýn
2016 Hromy a Blesky (s M. Nagypal) – Nová galerie, Praha
2016 Potopa – Strom Art Gallery, Brno
2015 Do lesov, páni! – Galerie města Třinec
2014 Entropie od Ruky – The Chemistry Gallery, Praha
2014 OOOO – Nina Hedwic Gallery, Praha
2014 Full House (s D. Mikulášková) – Reduta, Brno
2013 Boha Jeho! – Galerie mladých, Brno
2012 Snoop dog – The Chemistry Gallery, Praha
2011 Za oponou (Behind the Curtain) – diplomová práce, Wannieck Gallery, Brno
2011 Stejná předehra, jiná opera (s J. Pražan) – Walk Thru Gallery, Hradec Králové
2008 Mraky – galerie Dolmen, Uherské Hradiště
2007 Všetko o kvapke – galerie Dolmen, Brno

skupinové výstavy (výběr):

2024 XXIV. Sympozium současného výtvarného umění Jenewein – Kutná Hora
2024 Kesselbauer Residence, Artists Hero, Bratislava
2021 Modeta – Městské divadlo Brno
2021 STRABAG Artaward International 2021, Vídeň
2021 Tady a ted! – Dům umění města Brno
2019 Malba 2019 Nadácie VUB – Galéria Nedbalka, Bratislava
2019 Malba 2018 Nadácie VUB – Galéria Nedbalka, Bratislava
2019 Skúter IV – Galéria Jána Koniarka, Trnava
2019 Statek Robinsona – Galeria Architektury, Vratislav
2019 Boys and Girls – Nová galerie, Praha
2018 10 let Chemistry – The Chemistry Gallery, Praha
2018 Malba 2018 – Galéria Nedbalka, Bratislava
2018 Expozice 2 – galerie Artikle, Brno
2017 Vášeň – The Chemistry Gallery, Praha
2017 Expozice 1 – galerie Artikle, Brno
2017 Designblok 2017 – Praha
2017 Meanwhile in the forest – České centrum, Mnichov
2017 YIA Art Fair (Nová galerie) – Brusel
2017 Krajina 2017 – Nová galerie, Praha
2016 Všichni svatí – Nová galerie, Praha
2015 Berliner Liste (Nová galerie) – Berlín
2015 ESSL Award 2015 – Futura, Praha
2015 Art Prague 2015, Praha
2014 Art in Artgen, Praha
2013 Stille SPKTKL – Munikat DE, Mnichov
2013 2. návštěva sbírky manželů Zemanových – Galerie Sladovna, Žatec
2013 1. návštěva sbírky manželů Zemanových – Galerie Sladovna, Žatec
2013 Plej! – Slezskoostravská galerie, Ostrava
2013 Alchymie – Sokolov
2013 Jeden pták jaro nedělá (TUBA) – Galerie u Prstenu, Praha
2013 Kraj-jinné meze – Galerie města Blansko
2012 Apartment Private Art Party III. – Brno
2012 Umlělecké tržiště – Prádelna Bohnice, Praha
2012 Ruka Ruku Myje – Galérie AULA FaVU, Brno
2012 Nad vodou (Mainer, TUBA) – Galerie Behémót, Brandýs n. Orlicí
2012 Těžký výběr – Galerie Sýpka, Vlkov
2012 Žádnej Ležér / skupina TUBA – Galerie Workshop@y, Praha
2012 Brbaguba – Galéria Guba, Bratislava
2012 Apartment Private Art Party II. – Brno
2012 Druhoroj – Galerie D-ecore, The Chemistry Gallery, Praha
2011 Cena NG333 – NG Veletržní palác, Praha
2011 Diplomky 2011 – The Chemistry Gallery, Praha
2011 ABS – The Chemistry Gallery, Praha
2010 FaVU Records, Galerie Aula – FaVU, Brno
2010 Brno ist Berlin, Berlin ist Brno – Galerie Aula – FaVU, Brno
2009 ESSL Award 2009 – Veletržní palác, Praha
2009 „Cycle Tchèque“ – Lagalerie, Rue de la Forge Royale, Paris
2009 „Punkwa“ – Galerie Města Blansko
2008 „U koho jsou“ Výstava pedagogů k 15. výročí FaVU – Galerie Brno, Brno
2008 FIFTY-FIFTY (gender, porno a umění) – Inter-art, Praha
2008 Kampa Punkwo – galerie Dolmen, Praha
2008 V Praze je Blaze – Galerie Kritiků, Praha
2008 Ty Vole – galerie Sýpka, Valašské Meziříčí
2008 Boží dětství – galerie Slévarna, Vaňkovka, Brno
2008 Brno Punkwa exhibition inPengland – Mainz
2008 Amen – Galeria Živa – SNG, Zvolen
2007 40 dní Punkwy – galerie Dolmen, Brno

SAMUEL PAUČO

text: Soňa Novotná

fotografie: Marcel Rozhoň, Petr Foltýn, Rudi Froese, Eva Kelety

grafika: Eva Danielová

jazyková korektura (EN): Rita Deanová

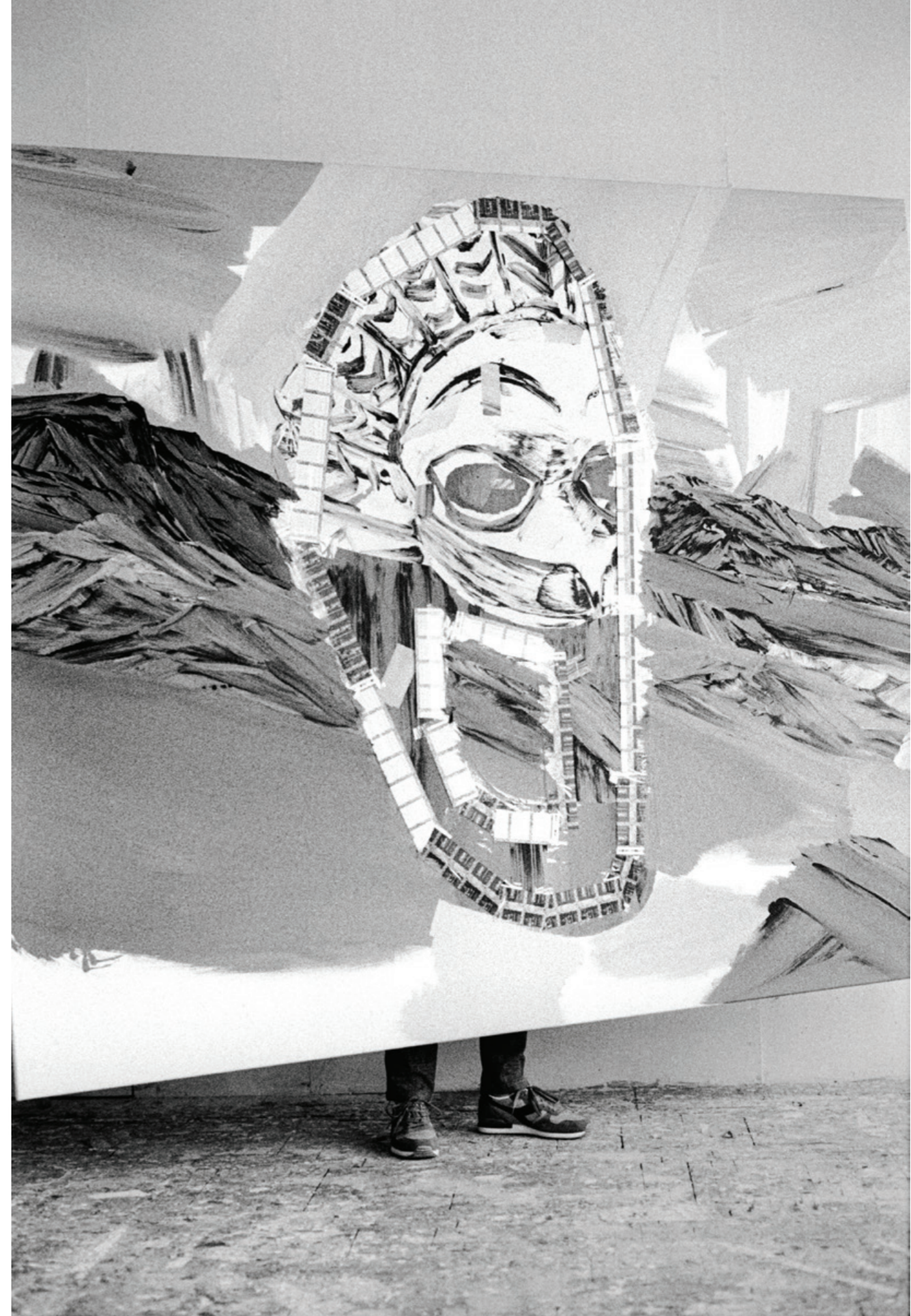
tisk: Quatro Print

Vydala Art Gallery Brno

2024

S přispěním manželů Martiny a Michala Staškových

ISBN 978-80-11-05485-4

samuelpauco.com

ISBN 978-80-11-05485-4

9 788011 054854